

Pouw gedelegeerde voor oecumene

Martijn Pouw pr. werd in de zomer van 2024 door kardinaal Eijk gevraagd om pastor Los op te volgen als bisschoppelijk gedelegeerde voor de oecumene. Pouw (1977) is priester van het Opus Dei en dus was er van die kant toestemming nodig – “dat gaf mij tijd en gelegenheid om het verzoek te overdenken,” aldus Pouw. Maar eigenlijk was die bedenktijd niet nodig, vertelt hij: “Ik kende mijn voorganger Martin Los al van de Utrechtse priesterkrans en was bekend met zijn oecumenische werk. Ik kon meteen zeggen dat ik beschikbaar was.”

Pouw is in het dagelijks leven verbonden aan het studentenhuis van Opus Dei in de Herenstraat in Utrecht. Dat is een oecumenische setting, aldus Pouw: “Er zijn hier ook protestantse bewoners en sinds kort een Russisch-Orthodoxe

student. Dat werkt goed, omdat er veel onderling respect is.” Hij was al bezig met het thema oecumene door zijn proefschrift, over het gemeenschappelijk priesterschap van alle gelovigen zoals het Tweede Vaticaans Concilie heeft geformuleerd. Pouw: “Dat onderwerp biedt aanknopingspunten waarover je met lutheranen en calvinisten in gesprek kunt gaan: hoe zien jullie dat algemeen priesterschap? En hoe vult de R.-K. Kerk dat in? Geert van Dartel van de Katholieke Vereniging voor

Oecumene hielp me destijds een online symposium – het was coronatijd – over mijn proefschrift te organiseren. Het was interessant om met protestanten en katholieken van gedachten te wisselen over wat de Kerk nu eigenlijk is. En ik heb over dit onderwerp lezingen gegeven in parochies, gemeenten en voor studentenverenigingen. Dat zijn verrijkende ontmoetingen, net als de gesprekken die ik in de afgelopen periode met protestanten had.”

Ziet hij de huidige christelijke verdeeldheid als een rijkdom of vooral als een pijnlijke situatie? Pouw: “Het is belangrijk om in oecumenische contacten in te zetten op de rijkdom, zonder de pijn van de verdeeldheid weg te moffelen. De Heilige Geest bouwt de Kerk op en deelt gaven uit. Buiten de zichtbare contouren van

de Kerk zijn eveneens elementen aanwezig van goedheid, waarheid en heiligheid. God schenkt verschillende gaven, ook binnen de R.-K. Kerk. Daar is ruimte voor vele spiritualiteiten die elkaar niet uitsluiten maar aanvullen, zoals die van het Opus Dei én die van de zusters van Moeder Teresa en zovele anderen. Als katholiek moet je niet alleen geven maar ook ontvangen. Zoals bij het gebed: protestanten hebben meer de gave om vanuit het hart te bidden, waarbij zij zich directer laten inspireren door de Heilige Geest, terwijl katholieken met name standaard gebeden bidden. Beide gebedsvormen zijn belangrijk en kunnen elkaar versterken.”

Als bisschoppelijk gedelegeerde woont Pouw onder meer vergaderingen bij van het hoofdbestuur van de Katholieke Vereniging voor Oecumene en neemt hij deel aan het FUGO-beraad (het oecumenisch overleg in de provincies Flevoland, Utrecht, Gelderland en Overijssel). Onderlinge ontmoeting en uitwisseling zijn daarbij belangrijk, aldus Pouw die benadrukt dat hij nog veel te leren heeft: “Je moet geen triomfantelijk verhaal houden en alleen je kroonjuwelen laten zien, maar ook je zwakheden tonen. En dat betekent goed luisteren. Mensen denken bij het Opus Dei niet onmiddellijk aan oecumene, maar de spiritualiteit van het Opus Dei heeft echt iets toe te voegen aan de oecumene. Doel van het Opus Dei is om de wereld terug te brengen naar God en daarvoor zijn ook niet-katholieken nodig. We kunnen dat niet alleen, de wereld heiligen. Daar is iedereen voor nodig.”